

1/
1.
2.
3.
4.
5.

1766.

1. Heimbürgius, Dr. Leg., Fac. jur. Decanus: Programm: "De poena matris infantis sui recens nati mortem ex proposito maturantis", Dissertationi inang. Christiani Ludovici Kemeri . . . praemissum
2. Heimbürgius, Dr. Leg., Fac. jur. prodecanus: "De matre infanti vidua compassa etiam corpus f. delicti deficiat morte multanda", Dissertationi inang. Gott. Job. Suschii Veltze . . . praemissum
3. Heimbürgius, Dr. Leg.: Praecipua de iudicialibus vultus. Larvae iudicialis capita
4. Rave, Tacobus: De effecta deficietis formae legalis in actibus, qui ius respiciunt
5. Rave, Tacobus: De iure circa bona conjugum nro facti ab exterrimis divorzio nec reconciliatone sequente ad illa quatenus applicatione ad ius Bandense.

1766.

6. Rave, Jacobus : De praxi juris moneta generalia
7. Rave, Jacobus : De jure officii imprimis titulo oneroso
collati
8. Buttnerus, Frid. Carl : De jure militari publico
et privato universali et communi
9. Schmidt, Frachim Erdmann : An et quotenus litterarum
obligatio in Germania locum habeat?
10. Schmidt, Frachim Erdm., advocatus fec. jur. : Programm
, De dote Germanica seu dotalitio, quae Fr. Gustavus
Johannus . . . dissertationem indicat.
11. Schun. Nuss, Fr. Ludovicus : De remedio suspensio in
prosecutione praesertim protestatione quaesito
12. Welckius, Carl Fridr. : De donatione capite damnata
art. 15 D. de donat.
13. Welckius, Carlm. Fridr. : De transactionibus propter
litem litis interpositis art. 2. P. de transact.

1767.

1. Humpel, Fr. August, Fr. jur. v. Decanus: De pro-
votione viri dicitatis territoriorum per exempla
simulque solemnia in ang. Georgii Friderici Starckii
indicat.
2. Veltze, Gulab Suschius: An in venditione gratuita
jus protinens locum habeat?
3. Reichardt, Fr. Augustus: Qualenus arborum impertinentia
ante definitivam sententiam consideranda sit?
4. Reichardt, Fr. Augustus: De casu obligationem tollente
5. Rickmann, Christianus: De parte legitima
6. Schellwitz, J. L. de: Num heredi remedium leg. 2^a.
desere. vendit. detur?
7. Walchius, Carol Frider: De usufructu nominum maritali
8. Walchius, Carolus Frider: De successione ascendente
fendata.

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

442 p

22

Fr. 12. num. 77.
170

IO. CASP. HEIMBURGII D.
COLLEGIORVM IVRIDICORVM IENENSIVM ORDINARI
ET FACVLTATIS IVRIDICAE H. T. DECANI

1766, 11

PROGRAMMA

DE

POENA MATRIS
INFANTIS SVI RECENS NATI
MORTEM EX PROPOSITO
MATVRANTIS

DISSERTATIONI INAUGVRALI

DE

DONATIONE CAPITE DAMNATI
AD L. XV. DE DONATIONE

RAENOBILISSIMI ATQVE CLARISSIMI
IVRIS VTRIVSQVE CANDIDATI

M. CHRISTIANI LVDOVICI KERNERI
HECHINGENSIS

PRO LICENTIA

DIE XVI. IVL. MDCCCLXVI. HABENDAE
PRAEMISSVM

IENAE

LITTERIS FICKELSCHERRIANIS

P. 440

§. I.

Vti breui hac commentatione quaestionem, quanam poena mater, infanti recens ex se edito mortem occidendi animo maturans, sit afficienda? contemplari, nobis animus est: ita merito articulum CXXXI. Constitutionis criminalis Carolinae, in qua quidem decisionis a nobis tradendae fundamentum est positum, praemittimus. Nimirum ait Imperator: *welche Weiber ihre Kinder, so das Leben oder Gliedmaß empfangen haben, heimlicher, boshastiger, williger weiß ertoedten, die werden gewoehnlich lebendig begraben und gepfaelet. Aber darinnen Verzeiwelung zu verhueten, mögen dieselbigen Vebelthäterin, in welchem Gericht die Bequemlichkeit des Wassers dazu vorhanden ist, ertränkt werden &c. &c. alles nach Rath der Verständigen.*

§. II.

Quae de infanticidii, in quod Imperator animadvertit, sint substantia, ex hac sanctione adparet. Ea scilicet mulier, quae partum enixa est, eumque recens natum ex proposito morti tradidit, criminis infanticidii rea habetur.

§. III.

Ac qualitas quidem infantum recens natorum aliquam hic suppeditat differentiam. Alii enim vitam habent

bent verosimili ratione. duraturam; alii sunt imbecilli vixque vitales. Quo pertinent partus praematuri nec non illi, in quibus talis a natura vel ex facto aliquo dependens corporis status adparet, qui, mortem imminere, certo est indicio.

§. IV.

Quoniam autem sanctio nostra generatim de infante recens nato praecipit, nullamque iniicit illius differentiae mentionem: certe Imperator utramque partus speciem complecti videtur.

§. V.

Indagandum ergo, an haec mens sit Imperatoris, isque in utroque casu siue infans recens natus sit sanus, siue morti vicinus, culci poenam matri minetur.

§. VI.

Et negari quidem non potest; tradita ab Imperatore in dicta sanctione infanticidii requisita in matrem, quae infantem recens editum, cui mors sit propinqua, dolo occiderit, omnino cadere. Quamvis enim certum sit, eiusmodi natum brevi moriturum esse: tamen si rem accurate spectamus, mater pro causa mortis haberi potest. Siquidem ea, ut talis infans citius decedat e vita, quam alias discessisset, sua effecit interemione; hominis autem excessum e vita ocius sequutum, quam is, interfectione ommissa, contigisset, pro internecone recte haberi, non est dubitandum.

§. VII.

Ex quo consequi videtur, ut poena culci, ab Imperatore in infanticidas constituta, ad matrem omnino

pertineat, siue recens natum sanum, siue morti vicinum oppresserit.

§. VIII.

In eo autem conueniunt Carolini iuris interpretes, ex Imperatoris voluntate poenam culei, articulo CXXXI. sancitam, ad matrem tum modo pertinere, si partum suum sanum et morti haud vicinum neci tradiderit. Et sane eos hanc rem iusta metiri aestimatione, facili negotio intelligitur. Nam multum ab hac specie utique differt occisio infantis debilis et morti vicini. Si enim infans natus est vel praematurus vel maturus quidem, sed ex alia causa morti vicinus, dolus, quem committit mater, minor esse potest, quam si eius facto sanus infans peccat. Siquidem mater in eam facile cogitationem potest incidere, infanti breui tempore e vita discessuro, per homicidium leue inferri damnum, stupri crimen autem sic celari ideoque maculam, quam stuprum in vulgus emanans pariat, euitari posse. Sic ergo in grauius omnino incurrit crimen mater, si natum sanum vita priuet, quam si breui interiturum morti tradat. Quo grauius autem est delictum, eo maiorem quoque poenam sentire facinorosus debet. Quamobrem sententia iuris interpretum, mulierem mortem infantis sui accelerantem, mitius puniendam esse, quam eam, quae infantem necauerit sanum, menti Imperatoris, cui, ut poenam criminis reus meritam debitamque et minime maiorem luat, semper curae cordique fuit, quae ideo multa etiam in articulo CXXXI. C. C. prudentum arbitrio reliquit, maxime est consentanea.

§. VIII.

§. VIII.

Postquam ostendimus, matrem, quae id modo effecerit, vt infantis mors citius eueniret, poena ordinaria, de qua articulo CXXXI. cauetur, non esse plecendam; iam cuiam poenae extraordinariae locus fit? examinandum.

§. X.

Certe ad rationem articuli CXXXI. C. C. C. recurrendum esse, res ipsa docet. Nimirum Imperatorem, vt in matrem, infantem sanum ex se editum occidentem, poenam statueret atrocem, grauitas sceleris admissi permouit. Quandoquidem eiusmodi mater iam ex naturae legibus; omnem curam pro conseruanda nati vita adhibere tenetur, ideoque nati sui interfectione longe grauiori se contaminat delicto, quam alii, qui simplicis homicidii crimen contrahunt. Et idem fere agit mater infantem agonizantem interficiens. Desequitur enim ab officio, quod natura ipsi imposuit. Sed eius dolus gradu differt a dolo, quam mater, partum sanum necans, admittit. Quae tamen doli diuersitas non omnem quidem tollit capitis poenam, sed modo supplicii poenam ita mitigare suadet, vt poenae atrocitas fit remittenda.

§. XI.

Ac proinde omnes fere criminalis iuris interpretes, talem mulierem capite truncandam esse, existimant *).

* 3

§. XII.

*) KRESS. in Comment. ad. art. CXXXI. C. C. C. §. 3. not. I.
FROELICH a FROELICHSWURG. in Comm. ad C. C. C. Lib. II.
§. 12.

Eumque in modum a nostro etiam Collegio saepius pronuntiatum esse, recordor.

Addenda quidem essent adhuc plura huic scriptioni, sed iam de natalibus et imprimis studiorum ordine

PRAENOBILISSIMI ET CLARISSIMI
IVRIS VTRIVSQUE CANDIDATI NOSTRI
M. CHRISTIANI LVDOVICI KERNERI
HECHINGENSIS

nonnulla tradere, mos institutumque maiorum praecipit. Itaque schedulam, in qua id Candidatus noster egit, exhibere non dubitamus.

Natus sum, inquit Noster, Hechingae die VIII. Maji A. R. S. MDCCXLIV et prospera omnino fortuna optimum patrem habui Ioh. Georg. Kernerum Iuris vtriusque Licentiatum, Comitem Palatinum Caesareum, Serenissimi Ducis Wirtembergici Consiliarium Regiminis, atque Summum Praefectum Ciuitatis Ludouicoburgensis mihi nuperime ad maximum dolorem morte ereptum, & suauissimam matrem Mariam Ludouicam, quam summum Dei nomen diu inter viuos esse velit. In linea paterna perennem colo memoriam aui Iustini Kneri, Summi praefecti Ciuitatis Calwienensis et Iuris utriusque Licentiatum nec non auiae Mariae Sabinae ex stirpe Weisertenfi. In linea materna veneror cineres aui Christ. Ludov. Boeklenii Consiliarii Sere-

§. 12. Ill. BOEHM. in Elem. iurisprud. crim. Sect. II. Cap. 20. §. 139. CARPZ. in Prax. crimin. Part. I. qu. II. num. 37. BERGER. in supplem. ad elect. iurispr. crim. Part. II. obs. 126. pag. 352

Serenissimi Ducis Blancenbourgo-Brunschwicensis & auiae
 Ludovicae Mariae ex Gente Hepplengia, quam Deus ad-
 huc diuissime conseruare velit. Nihil magis curae cordi-
 que semper fuit optimis meis parentibus, quam vt doctri-
 na sanctiori aliisque litteris erudiret, itaque puer traditus
 sum scholae triuiali Goeppengensi & deinde Reuerendo
 Benzio, summo praeceptori scholae ciuitatis Ludouicobur-
 gensis. Absolutis autem studiis philologicis, traditus sum
 plurimum reuerendo Flattichio Pastori Munchingae, vt
 in humanioribus litteris me erudiret Quibus instructus aca-
 demiam celeberrimam Tubingensem petii, ibique anno
 MDCCLXII. à Viro Magnifico HOFFMANNO L. Gr. P.
 P. O. & Duc. Stip. Ephoro, eodem tempore Academiae
 Rectore, in numerum Ciuium academicorum receptus,
 Iurisprudentiae me consecraui. Haec autem studiorum
 meorum ratio fuit, vt Philosophiam Iurisprudentiae praemi-
 terem, & audiuisse mihi gratulor in philosophicis Viros
 Illustres atque longe celeberrimos Ploucquetum & Kiesium.
 Quibus & reliquis Illustribus ac Excellentissimis Professo-
 ribus Facultatis Philosophicae adhuc maximas, quas possum,
 habeo gratias pro collatione Gradus Magistri Philoso-
 phiae. Ad quam Dignitatem legitime capeffendam non
 solum more consueto examinatus sum, sed etiam sub prae-
 sidio viri Illustris atque Excellentissimi KIESII disser-
 tationem defendi. In Iurisprudentia autem viros Per-
 illustres atque Magnificos Harprechtium, Hoffman-
 num, Canzium, Kaphium atque amplissimum Rühlium au-
 diui. Quibus omnibus pro fideli institutione maximas ago
 gratias. Quadriennio prope ibi peracto, fama longe late-
 que sparsa Academiae Ienensis excitatus, in illam me con-
 tuli, eam ob causam, vt ibi meum studium iudicum pe-
 nitus absoluerem. Inque illa splendidissima musarum sede,
 anno MDCCLXV. Rectore Perillustri atque Magnifico
 KALTSCHMIDIO, in eorum numerum, qui studiorum cau-
 sa ad hoc ornatissimum musarum domicilium aduolant,
 sum

sum receptus. Inter illos autem Viros, qui laude litterarum & fama, & meritis, Ienam ornant, praeceptores mihi fuere Viri Perillustres Magnifici Excellentissimi atque Amplissimi, IOH. AVG. HELDFELDIUS. IOACH. ERDM. SCHMIDIUS, ACHAT. LVDOV. SCHMIDIUS nunc Confiliarius assistentiae intimus Serenissimae Ducis Saxo-Vinariensis, CAROL. FRIED. WALCHIVS. IOH. DAN. SVCCOVIUS et FRIED. IVST. RIEDELIUS. His viris de orbe litterato meritis gratias habeo immortales pro fidelissima eorum institutione, merita eorum etiam in me, dum viuam, magni faciam.

Quibus peractis, Candidatus noster Collegio semet nostro per solennia explorandum examina obtulit. In quibus ut egregie stetit: ita ad publicum inauguralis Dissertationis specimen cum admittere, decreuimus. Et hoc quidem certamen sub praesidio Illustris atque Excellentissimi CAROLI FRIDERICI WALCHII, Professoris Pandectarum publici ordinarii, nec non Curiae Provincialis, Facultatis iuridicae et Scabinorum Collegii Assessoris castino die instituet. Ut autem publici actus splendorem Magnus Academiae Rector, Magnus Academiae Rector Designatus, Comes Illustrissimus, Patres Academiae venerandi, Omniumque ordinum hospites honoratissimi nec minus Generosissimi ac Nobilissimi Commilitones sua augeant praesentia, meo et inclviti Istorum ordinis nomine rogo atque obseruo. P. P. sub
Sigill. Fac. Iur. in Academia Ienensi die XV. Iul.

MDCCLXVI.

(L. S.)

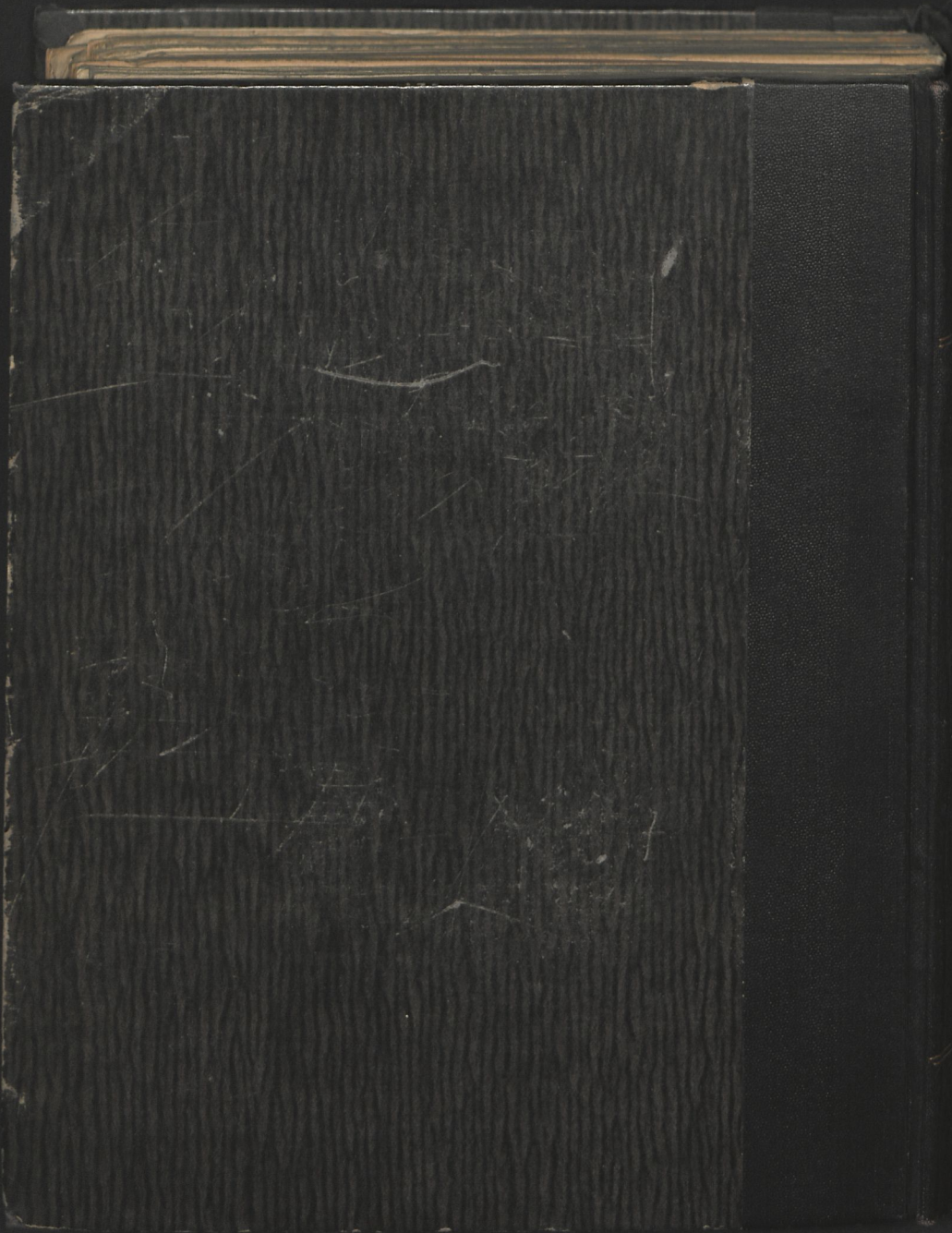
ULB Halle
004 453 824

3

Sb

P. 440

22
P. 12. m. 77.
1766/1

IO. CASP. HEIMBURGII D.
COLLEGIORVM IVRIDICORVM IENENSIVM ORDINARIJ
ET FACVLTATIS IVRIDICAE H. T. DECANI
PROGRAMMA

DE
POENA MATRIS
INFANTIS SVI RECENS NATI
MORTEM EX PROPOSITO
MATVRANTIS

DISSERTATIONI INAVGVRALI
DE
DONATIONE CAPITE DAMNATI
AD L. XV. DE DONATIONE

FRÆNOBILISSIMI ATQVE CLARISSIMI
IVRIS VTRIVSQUE CANDIDATI
M. CHRISTIANI LVDOVICI KERNERI
HECHINGENSIS

PRO LICENTIA
DIE XVI. IVL. MDCCLXVI. HABENDAE
PRAEMISSVM

IENAE
LITTERIS FICKELSCHERRIANIS

